

מיקרו פילים

בארץ בה הענש שוקעת ...

מחזה ושירים מאת ארמת ארנהיים

כל הזכויות שמורות לארמת ארנהיים. עזרו בתהליך היצירה יוני להב ונטע גלנסקי גילי.

תקציר:

מחזמר לכל המשפחה שמזכיר לכולנו כמה חשוב להתחבר לחלק הילדותי שבנו. החלק שבו הפילים הורודים שנמצאים בראש של כולנו יכולים להפוך מדמיון למציאות ולהזכיר לנו לשמוח, לרקוד, להעיז ולצאת מהשגרה.

הגיבורים בסיפור, מקס פיל שמחליט למרוד בתפקיד של הפילים בעולם ונטלי בחורה צעירה שמתקשה להעיז ולצאת מהשגרה של החיים האורבניים במשרד. הם נפגשים כאשר מקס בוחר להגיע בדרך לא מקובלת לעולם של בני האדם ונתקע שם יחד עם נטלי. הם נאלצים לעבור מסע יחד כאשר נטלי מנסה לעזור לאנשים ולעזור לסביבה כנגד רצון החברה בה עובדת ומנוהלת על ידי אביה ומקס שברח מהבית לומד שבכל זאת נעים לו לעזור לבני האדם.

הפילים הקטנים חיים במיקרונזיה ומגיעים לבקר אנשים בכל העולם שאיבדו את הילד הפנימי שנמצא בהם. הפילים רוקדים איתם ומשמחים אותם ובעזרת אבקת החלומות גורמים לאנשים לחשוב שהכל היה חלום. גם בסוף הסיפור לא ברור האם הפילים אמיתיים או שהם חלק חשוב בדמיון שלנו.

מקס הפיל מתבגר ולומד את החשיבות של העזרה לזולת ונטלי מוצאת דרך להשתמש בתפקיד שלה כדי לעודד אנרגיה ירוקה ולעשות את מה שהיא מאמינה שנוכח.

מיקרו פילים

מחזמר מאת: ארמת ארנהיים

סצנה 1- סלון

סלון של דירה, רווק, איש הייטק הרבה מחשבים וניירות מסביב, נכנס בדלת

מדבר בפלאפון: "כן אני יודע אני אתקן את כל הבעיות באפליקציה, אני אתקן עד מחר אני מבטיח"

מתיישב מול המחשב במבט מתוסכל מתקתק כמה דברים

מדבר לעצמו: לא יכול יותר, לא יכול, עוד אפליקציה, עוד בעיה שצריך לפתור, אין לי חיים, אין לי כח

משחרר את העניבה ומוריד את הנעליים: אני לא יכול לראות את המחשב הזה יותר אני חושב שאם אני אנסה לפתור עוד בעיה אחת אני אמות, אני פשוט אמות, אולי אני כבר מת, מי יודע, איבדתי את השכל שלי...

הוא קם מהכיסא ונופל בעייפות על הספה.

הוא עם ידיים על הראש, רואים שהמנורה נדלקת ונכבית, שמתחת לשטיח משהו עגול זז, מאחורי הספה מציץ חדק, לאט לאט צצים להם פילים קטנים, ורודים ובצבע תכלת ולאט מתחילים לרקוד אותו, הוא מצטרף ונהיה שמח, הם מפזרים עליו אבקת קסמים הוא מנמנם על הספה והם מפזרים על עצמם ונעלמים.

סצנה 2- ארץ הפילים

הבמה משתנה, הדירה ואיש העסקים מופיעים על מסך טלוויזיה בתוך יער מלא פילים, חלקם מסתכלים עליו: הוא מתעורר קצת מטושטש, "איזה חלום מוזר, אוי אני מרגיש קצת יותר טוב, מזל שנחתי", מסתכל בפלאפון, "יאללה לעבודה יש בעיות לפתור" ומתיישב ליד המחשב עם חיוך.

הפילים מסתכלים דרך המסך בעולם שלהם ומריעים, נותנים כיפים ואומרים אחד לשני - "יששש!" - "עוד בנאדם שמח!", "ככה עושים את זה", "עוד הצלחה של הפילים" אחת הפילות מתחילה לשיר את הפתיח של השיר וכולם עונים לה "כן כן", "קדימה", (ב"שידור ישיר" עוד הצלחה של הפילים בפתרון בעיות, מתחיל שיר הפילים, מתחילים לראות את כל העולם שלהם, הפילים נראים במיקרונזיה, חיים בחורשה עם עצים גדולים (במיוחד ביחס לגודל שלהם), חלקם רוקדים מסביב למדורה וחלקם מסתובבים בין העצים המסך מסתורי ובו תמונות של אנשים, כמו האיש שביקרו עכשיו.

שיר הלל לפילים:

בארץ בה השמה שוקעת בגווני אדום סוער

חיים להם מיקרו פילים ועוזרים לאנשים

פילים ורודים וגם בצבע תכלת מיקרונזיה זו ארץ נהדרת 2X

אי שם במעמקי מיקרונזיה תמצאו מיקרו פילים

רק בגובה 45 סנטימטרים, לאנשים הם דואגים

עם אבקתקסמופלאים הם רוקדים ועוזרים

פילים ורודים וגם בצבע תכלת מיקרונזיה זו ארץ נהדרת 2X

הם צצים בכל מיני מקומות בעולם

נחלצים לעזרת כל בני האדם

אם אתה בודד או שכחת איך לשמוח הם מהר יחזירו לך את הכוח

פילים ורודים וגם בצבע תכלת מיקרונזיה זו ארץ נהדרת 2X

עם קצת ריקוד, פותרים כל עניין ובשמחה מזיזים את הישבן 2X

תקבלו אותם יפה אל תפחדו שאתם הוזים – זה רק שלב רגע של תמיכה – מצב שמצריך מיקרו-פילים!

פילים ורודים וגם בצבע תכלת מיקרונזיה זו ארץ נהדרת 2X

הפילים מתפזרים נשאים על הבמה, אמא פילה, בן ובת

דנה הבת: איזה כיף היה היום אמא! איך שימחנו את הבנאדם הזה! אני מחכה למחר!

אמא פילה: כן מחר צריך להיות נחמד, אפילו בשבילך מקס.

הבן הפיל (מקס): אולי...

אמא פילה: מקס...תלמד קצת מאחותך ותנסה ליהנות לשם שינוי

מקס: אני לא יכול ליהנות אם אני לא נהנה מלכתחילה...

אמא פילה: דיברנו על זה כבר – מה רע בלשמח אנשים?

מקס: נמאס לי מכל השטויות האלה!

אמא פילה: מקס אני לא מוכנה לשמוע את זה שוב.

מקס: אתם אוהבים ללכת לאנשים ואני לא וזו העובדה!

אמא פילה: העובדה היא שאתה צריך לעשות מה שאומרים לך ולהפסיק להתבכיין כמו ילד קטן.

מקס: אני כבר לא ילד קטן זה בדיוק העניין! יש לי רצונות משלי!

אמא פילה: לא מקס. יש את הרצונות של המשפחה שלך. אתה תלמד לכבד את מה שאומרים לך.

מקס: ואם אני לא אלמד?

אמא פילה אומרת והולכת: סיימתי לדבר על זה, ארוחת ערב עוד שעה בבית. הכנתי נזיד כעכים.

מקס בועט בשורשים של העץ וצועק: אוף!

דנה: מה אוף? אמא הכינה נזיד כעכים זה המנה האהובה עלייך!

אמא פילה מתרחקת בין העצים. האחות דנה נשארת שם איתו.

מקס: לכי לאמא דנה אין לי כח אלייך

דנה שרה לעצמה ולמקס: נזיד כעכים, לאט הם נמעכים, כעך ועוד כעך בסיר בתוך האח...

מקס: גם את מציקה לי?

דנה: די מקס צא מזה, אז אתה לא אוהב אנשים אז מה?

מקס: אז מה?

דנה: כן

מקס: ואז מה איתי? אז מה אכפת לאמא שאני עושה דברים אחרת?

שיר, מקס:

אז מה

אם כל האנשים יתמודדו לבד

אז מה אם לא אכפת לי, לא דומה לאף אחד

אני רוצה להיות שונה

ולגלות עולם חדש

אולי יש דרך אחרת

כי לי ממש נמאס!

(תוך כדי השיר דנה: איזה דרך אחרת על מה אתה מדבר?)

דנה:

אז מה – אם אתה לא בדיוק כמו כולם

אז מה – אף אחד פה לא מושלם

מקס: כן דנה גם את לא מושלמת...

כן אני יודעת – גם אני קצת מוזרה

מקס: קצת??

אז מה – לפעמים מבינה יותר ממך

מקס: נראה לך?

דנה שרה ותוך כדי לוקחת את מקס לכיוון המסך:

בוא תראה את כל האמת

אנשים צריכים אותנו ותן לי לפרט

מחר נלך לאישה קוראים לה נטלי

אם קצת נרקוד לה היא תשמח וזה כל כך מפליא!

מקס:

אז מה - אם נטלי הזאת לא תהיה שמחה

אז מה – שתתמודד זאת בעיה שלה

אני רוצה להיות שונה

ולגלות עולם חדש

אולי יש דרך אחרת

כי לי ממש נמאס!

דנה: אוי מקס אתה לא מבין כלום...

בסך הכל רוצה להיות חופשי

רוצה לקבל החלטות בשביל עצמי

שאף אחד לא יקבע לי מה עושים

אני יודע מה טוב בשבילי!

מקס מסיים את השיר עצבני

מקס: תראו את הנטלי "המסכנה הזאת"...

דנה: אתה יודע מה – אתה כולך דיבורים!

מקס: אני היחיד שמדבר פה בהגיון

דנה: לפי דעתי אתה רק מדבר – אתה פשוט מפחד מהאנשים ובגלל זה אתה מדבר בלה בלה

מקס: מה?! אם כבר את מפחדת להיות שונה, אז את עושה כמו כולם

דנה: ממש – אתה יודע מה אני הבנתי אתה פשוט פחדן

מקס: אני פחדן?

דנה: כן – כל היום מדבר "אז מה, אז מה" נראה אותך קם ועושה משהו דובון לא לא אחד

מקס: את יודעת מה תביאי לי מהאבקת קסמים

דנה: די תעזוב אותי לא נותנת לך כלום

מקס חוטף לה את השק מהיד: את רוצה לראות שאני עושה משהו, הנה!

דנה: מה?

מקס: אני נכנס ואני אראה לנטל הזאת אחת ולתמיד שתפסיק להתבכיין!

דנה: מה? אסור לך!

מקס: אני אגיד לנטלי הזאת שתפסיק לקטר!

דנה: מה?! מקס תפסיק!

מקס: אני אגיד לה שתפסיק לבכות כל היום!

דנה: לא מקס! (תופסת אותו)

מקס: תעזבי אותי (מתנער מדנה)

דנה: חכה אני באה איתך!

מקס זורק שאריות אבקה באוויר-

סצנה 3- בית נטלי

והם מופיעים בביתה של נטלי

הם ליד הספה של נטלי, היא עוד לא רואה אותם ושרה:

איך אני אמצא

סיבה לשמוח היום

יש כאלה בעיות

שאין להם פתרון

וגם שמנסה למצוא איזה רעיון

אין שום עזרה, או ישועה

ואיזו מן עזרה תהיה

כשאין איש בסביבה

בזמן שנטלי שרה, מקס ודנה מתלחששים...

דנה: מקס צריך להסתתר

מקס: מה את רוצה ממני תראי אותה כל היום יושבת ובוכה

דנה: מקס היא עצובה תעזוב אותה בשקט

מקס: אין סיכוי, תקשיבי לשטויות שהיא אומרת ממש מעצבנת...

אני לבד

עוצמת עיניים

אולי משהו יפתיע אותי

רוצה לחשוב

שזה רק לבינתיים

אבל אולי זה יהיה כך תמיד

מקס ניגש מול נטלי ומצטרף לשיר שלה:

אז מה אם אין לך

סיבה לשמוח היום

את בשקט שלך לבדך

וזה כיף

דנה: מקס תפסיק!

תפסיקי ליילל כל הזמן

תפסיקי להיות מסכנה

אני לא מבין בשביל מה

דנה מנסה למשוך את מקס: אנחנו חייבים לחזור עכשיו!

את לבד

תפקחית'עיניים

את בשקט שלך וזה כיף

מקס דנה: תעזבי אותי!

במקום זה

את סתם מתבכיינת

נמאס כבר לשמוע באמת!

דנה: מקס היא כבר מבולבלת לגמרי! יש לך מושג מה עשית?

מקס: יש לי מושג אולי סוף סוף היא תפסיק להתבכיין

דנה: לא אין לך מושג זה אסור! אמא תתפוצץ שהיא תראה את זה חייבים לחזור עכשיו!

מקס: נמאסת כבר

דנה: אין לי ברירה אני הולכת לקרוא לאמא! (דנה מפזרת על עצמה אבקת קסמים ונעלמת)

נטלי: אני לבד

מקס: כן את לבד

שניהם: לפקוח עיניים

נטלי: כנראה יוצאת מדעתי

מקס: לא את לא!

נטלי: יש כאן פיל, זה מול העיניים

מקס: אני כאן אז תתמודדי

היא מופיע לאחר כמה שניות עם אמא של מקס שזועמת על הסיטואציה שהיא רואה

אמא פילה: דנה! תנסי לרקוד (לנטלי) תנסי להרגיע אותה

דנה המגושמת מנסה ונטלי רק נראית יותר מבולבלת

מקס: כן דנה קראת לאמא, את לא יכולה להסתדר לבד אהה...

אמא פילה תופסת את מקס בעוד הוא שר לנטלי ושמה אותו מאחורי הספה

אמא פילה: מקס תישאר פה ואל תזוז

שניות אחרי זה דפיקה בדלת ואמא פילה ודנה חייבות להיעלם גם

אמא פילה: דנה, מאוחה מדיי (תופסת אותה והן מתחבאות מאחורי הספה)

אמא פילה ודנה ומקס צופים בשקט מאחורי הספה לראות את המתרחש אצל נטלי

נטלי ניגשת לפתוח את הדלת

נטלי: אבא?

אבא נכנס פנימה: נטלי אנחנו צריכים לדבר

נטלי: אבא אני לא בטוחה שזה זמן טוב עכשיו

אבא: אני לא יודע מתי זה זמן טוב בשבילך. שבי.

נטלי יושבת

אבא: מחר את הולכת לכפר את חייבת לשכנע את הזקנה הזאת ברטה לעזוב

נטלי: אבא היא לא רוצה לעזוב, כבר דיברתי איתה, זה לא כל כך פשוט

אבא: שום דבר לא פשוט! אבל כל עוד את עובדת בחברה של המשפחה את צריכה לפתור את הבעיות האלו!

נטלי: אבל

אבא: בלי אבל! את רוצה להישאר בחברה של המשפחה?

נטלי: אני רוצה אבל

אבא: מספיק להגיד אבל! כמה פעמים אני צריך להסביר לך, אם אני לא אקים את תחנת הכח בכפר הזה, כל המשקיעים יברחו ואיתם כל המניות!

נטלי: אני מבינה את זה

אבא: כנראה שאת לא מבינה שכסף לא גדל על עצים – את צריכה לעשות את העבודה שלך כדי שהחברה תשרוד – אחרת לא יהיה כסף. להסביר שוב?

נטלי: לא זה ברור אבל!

אבא: בלי אבל נטלי אם אנחנו לא מקימים את המפעל הזה הלך עלינו.

נטלי: כן בסדר א...

אבא: אני חייב לדעת היום שאת מסוגלת לעשות את זה - בשביל זה באתי לכאן!

נטלי: אני מסוגלת אני אעשה

אבא: יופי, זאת בסך הכל אישה זקנה אחת שתקבל הרבה פיצויים בשביל השטח שלה בכפר – זאת לא אמורה להיות בעיה.

נטלי: אבא...אני פשוט מבולבלת...האישה ההיא...הפילים...הכל ביחד זה קצת יותר מדיי...

אבא: פילים?!!

נטלי: לא, אני פשוט כנראה חלמתי חלום אני צריכה לנוח

אבא: נטלי – תסתכלי לי בעיניים – אני יכול לסמוך עלייך למחר?

נטלי: כן כןאני אנוח והכל יהיה בסדר מחר אני מבטיחה

אבא: אם לא – תגידי לי עכשיו!

נטלי: כן בסדר בסדר נדבר מחר יהיה בסדר...

אבא יוצא מהדירה, נטלי יוצאת מהסלון נסערת...

אמא פילה מסיימת להסתכל על השיחה ומפנה מבט כועס למקס

היא תופסת את שניהם למרכז הסלון

מקס רוקע בעצבנות והססנות על הרצפה

דנה בורחת אחורה

אמא פילה: מקס

מקס: מה

אמא פילה: זאת הפעם האחרונה שאתה המרת את פי!

מקס: את לא מבינה...

אמא פילה: שקט!!

מקס בולע את הרוק

אמא פילה: מה שאנחנו עושים בשביל האנשים האלה, זה לא משחק

מקס: אני יודע!

אמא פילה: שקט!! אתה לא ראוי להיות פיל! אני לא מוכנה לשמוע.

אתה מגורש לעולמה של נטלי! ללא דרך חזרה! אם תרצה להיות ראוי להיות פיל במיקרונזיה, תצטרך למצוא דרך להוכיח את זה – לי ולכל הפילים!

אמא פילה זורקת על עצמה ועל דנה אבקת קסמים ומקס נשאר לבד בסלון של נטלי.

מקס מתקדם וקופץ על הספה של נטלי ויושב בידיים משולבות.

נטלי נכנסת חזרה לסלון: אהה!!! צורחת וקופצת לעמידה

נטלי: א-א-אתה...שוב פעם? אני לא יכולה עם ההזיות האלה

מקס: תירגעי אני לא הזיה, אני פשוט תקוע.

נטלי: ת-ת-קוע???

מקס: כן...אנחנו אמורים לשמח אנשים...וזה לא מה שעשיתי...אז עכשיו אני תקוע פה...בעונש.

נטלי: עונש? לשמח?

מקס: כן מה את לא מבינה?

נטלי: מה אני לא מבינה...המממ...בוא נראה...פעם ראשונה בחיים שלי אני רואה פילים קטנים קופצים לי מול העיניים ומדברים איתי?!

מקס: טוב תירגעי, קודם כל אני רק פיל אחד, ואם הייתי מפזר עלייך אבקת קסמים היית חושבת שזה היה חלום ושוכחת מהכל

נטלי: אבקת קסמים? זה לא חלום?!

מקס: לא אוף! אתם האנשים המסכנים והמבולבלים לא אמורים לדעת שאנחנו אמיתיים, אבל לי לא אכפת שתדעי שאני אמיתי, לא אכפת לי מאף אחד ונמאס לי.

נטלי: אני שמה לב...

מקס: מה זה אמור להביע?

נטלי: שאולי גם לי לא צריך להיות אכפת

מקס: כן אולי עדיף באמת שתפסיקי להתבכיין

נטלי: סליחה?? אולי באמת תעוף לי מהבית כי לא אכפת לי איפה אתה תקוע ולמה

מקס: את יודעת מה, אני לא צריך אותך ואני לא צריך אף אחד!

הוא הולך לכיוון החלון

נטלי: ברוך שפטרנו! סוף סוף קצת שקט ומנוחה!

מקס מחוץ לחלון הדירה ונטלי שוכבת על הספה ושניהם שרים

האנשים האלה והפילים האלה לא עושים לי טוב

רק לחיות בשקט שלי בשקט הטוב

לא ברור מי נכנס, מה אסור ומה נמצא מול עיניי

כמו הזיה או כמו תעתוע מה נראה לפניי

כל המילים מתבלבלות לי בסערת רוחות גדולה של רגשות

ואין יותר מי שיקשיב לי כי כולם איבדו את הסיבות

כולם נאחזים בהגיון, הגיון שלא הולך לשום מקום

מה זה משנה מה אמיתי ומה לא נכון

האנשים האלה והפילים האלה לא עושים לי טוב

רק לחיות בשקט שלי בשקט הטוב

הלילה יורד מקס ונטלי נרדמים

סצנה 8- בית נטלי

נטלי קמה בבוקר פותחות את החלון ורואה את מקס מגולגל על אדן החלון ישן ורועד מקור

נטלי נבהלת: פיל? מה אתה עושה פה?!

מקס אומר תוך כדי נקישות שיניים רטוב ומתנער מהגשם: אני קצת תקוע פה....אני לא כל כך ידעתי לאן ללכת...

נטלי: אוי אני לא מאמינה שזה קורה לי...

היא תופסת את מקס ומכניסה אותו פנימה, מורידה ממנו את הגשם ושמה עליו שמיכה

נטלי: בוא אני אכין לך משהו חם לשות...מה אתה בדרך כלל שותה?

מקס עדיין רועד: תודדההה...אמממ...יש לך נזיד כעכים?

נטלי מסתכלת בארונות מטבח: יש לי מה? אוי...טוב אין לי כלום פה... תצטרך לנסות לשות אתי קפה אני בטוחה שתאהב את זה...זה חם ומתוק...

נטלי מכינה קפה

מקס שותה במבוכה

נטלי: נו אתה בסדר? זה טעים לך?

מקס: זה קצת מוזר אבל טעים (ולוגם מהר את כל הכוס...הוא מתחיל להרגיש יותר טוב...) מה זה? זה משקה קסמים אני כבר מרגיש יותר טוב...נראה לי שבא לי לרקוד או לרוץ ווואוווחחחחח

מקס מתחיל להתרוצץ בבית של נטלי הקפאין גורם לו להיפראקטיביות..

נטלי: אוקיי-- אז כנראה שקפאין עובד חזק על פילים קטנים....

מקס תוך כדי ריצות במעגלים: אז מה? איזה צחוקים שאני תקוע פה חחחח-- את בטח ממש מבואסת מזה...חחח

נטלי נשענת על הדלפק במטבח: מה? כן מתבאסת

מקס מתרוצץ: טוב יעבור לך...אפשר עוד קפה זה היה ממש טעים?

נטלי: נראה לי ששתית מספיק

הטלפון מצלצל

נטלי בטלפון, שומעים את התשובות שלה: כן אני בסדר...נראה לי שאתמול היה לי חלום רע אני לא התכוונתי להלחץ אותך אני מצטערת...כן הולכת לברטה לכפר... ביי...

מקס בינתיים ממשיך להתרוצץ אבל מתחיל להירגע

נטלי: טוב פיל האמת שאם אתה תקוע פה עדיף שלא תלך לשום מקום גם ככה - עדיף שתתחבא טוב?...

מקס בקפיצות: אין בעיה אני אהיה פה מאחורי הספה

הוא מתחבא מאחורי הספה וממשיך לדבר

נטלי: אני רצינית, אם אנשים יראו פיל קטן מסתובב...אתה תהיה בצרות...

מקס: איזה צרות?

נטלי: לא חשוב...אני מקווה שאתה רק בראש שלי, מקווה שזה שיגעון חולף...

מקס: לא שיגעון גברת אני פה וזאת עובדה

נטלי: טוב אני הולכת לעבודה

סצנה 9 – הבית של ברטה

מחנה ליד בית כפרי עם גינה, נושמת עמוק וניגשת לדלת.

ברטה פותחת את הדלת (אישה זקנה ומבולבלת)

נטלי: היי ברטה מה שלומך?

ברטה: שלום ילדה חמודה איך קוראים לך?

נטלי: נטלי, ברטה את לא זוכרת אותי?

ברטה: זוכרת? אולי את הבת של השכנים

נטלי: שכנים? לא ברטה אני מהמפעל, אני צריכה את החתימה שלך

ברטה: המפעל, מעניין. את יודעת, יש אנשים מאוד לא נחמדים במפעל..

נטלי שואלת בהיסוס: לא נחמדים?

ברטה: כך שמעתי, איזה חמודה את. איך קוראים לך?

נטלי: קוראים לי נטלי ברטה. (נאנחת). את יודעת ברטה הגינה שלך מאוד יפה.

ברטה: כן כן בואי כנסי לגינה אני אראה לך

נטלי: תודה

ברטה: פה יש לי גזרים מאוד יפים, פה יצמח לי עץ של בלוניס

נטלי: בלוניס?

ברטה: כן כן, הבלוניס זה משהו מיוחד

נטלי: אהה אוקיי

ברטה: בואי חמודה אני אראה לך איך מגדלים עוגות

נטלי רואה בזווית העין את מקס מאחורי אחד השיחים אוכל את החסה האורגנית ונבהלת

נטלי: אהההממ...ברטה אני לא מרגישה כל כך טוב פתאום אולי נכנס לשתות משהו

ברטה: לשתות! בטח איך לא חשבתי על זה בעצמי (מתחילה לצעוד לתוך הבית) יש לי מיץ מצוין מבלונים... (נעלמת לבית)

נטלי: רצה לכיוון החסות ולוחשת: פיל! מה אתה עושה פה?

מקס: הבנתי שיהיה לי משעמם אז נכנסתי לאוטו שלך מאחורה

נטלי: אמרתי לך שאסור שיראו אותך!

מקס: אל תדאגי... זאת ברטה... היא לא יודעת מה קורה איתה וגם ככה היא אוהבת פילים...

ברטה יוצאת החוצה עם כוס שתייה: חמודה – את רצית לשתות? אוי פילפילון חמוד! איך לא אמרת לי שאת לא לבד... בוא בואו כנסו...

הם יושבים על הספה ומקס ממשיך לאכול, נטלי קצת המומה

ברטה: עוגיות?

מקס: כן

נטלי: לא תודה

ברטה: מתחילה לזמזם שירים לעצמה

נטלי: אהמ... ברטה?

ברטה: ברטה?

נטלי: ברטה...

ברטה: יש פה ברטה?

מקס: מה אמרתי לך...

ברטה: זה שם יפה!

נטלי: טוב מקס בוא נלך

ברטה: נלך? לאן?

נטלי: לא לא אנחנו נלך את גרה פה תודה על הכל

מקס: לוקח עוגייה לדרך וקם מהספה

ברטה: אהה אבל

נטלי: אני מצטערת ברטה

ברטה: אני אקרא לה!... מתחילה לשיר ולהסתובב בבית "ברטה.. ברטה... ברטה"...

סצנה 9 - משרד

נטלי נכנסת למשרד (במשרד יש את המזכירה בטי בעמדה שלה, לידה עמדה קטנה ריקה של נטלי ובצד הימני של הבמה יש שולחן בוס גדול שמוחשך כרגע) עם מזוודה, כשהם בכניסה ואף אחד לא רואה היא לוחשת למזוודה

"מקס שלא תעיז להוציא קול אנחנו נהיה פה כמה דקות ונלך!"

נטלי גוררת את המזוזה לעמדת העבודה שלה, שולחן ליד המזכירה ומתיישבת בתסכול

המזכירה בטי יושבת לועסת מסטיק ומשייפת ציפורניים: "נו איך היה בכפר?"

נטלי: היה נורא

בטי: אוי מה קרה מותק... ברטה לא חותמת?

נטלי: אפילו לא קרובה לזה

בטי צוחקת: הא! העקשנית הזאת... בסוף היא תייצר חשמל בעצמה...

נטלי: הלואי – זה היה יכול לפתור לי הרבה כאב ראש...

בטי: משהו את... תשחררי... יותר מדי לחץ...

האזור בוס של האבא מואר על הבמה: הטלפון מצלצל והוא עונה:

אבא: מה שלומך פקיד מר לוי היקר

מר לוי פקיד הבנק: שלומי לא טוב ואתה יודע את זה

אבא: אין מה להילחץ אני מטפל בכל הניירת הכל יהיה סגור היום או מחר

מר לוי פקיד הבנק: כבר חודש אתה מורח אותי יש לך יום אחד לסגור את זה, אין לי זמן לשחק משחקים

אבא: זאת עסקה טובה ואתה יודע את זה

מר לוי פקיד הבנק: עסקה טובה זאת עסקה שמביאה כסף ומשקיעים וכרגע כל מה שאתה מביא לי זה כאב ראש

אבא: אני סוגר הכל, לפעמים זה לוקח קצת יותר זמן

מר לוי פקיד הבנק: אתה מלא בהבטחות

אבא: אני אקיים, אכזבתי אתכם עד היום?

מר לוי פקיד הבנק: עד היום לא עשית עסקאות כאלה מסוכנות, אם אתה לא מסדר את כל הניירת, אנחנו מבטלים את התמיכה של הבנק, יש לך יום אחד!

אבא: בסדר יום אחד, יום אחד...

אבא של נטלי יוצא מהמשרד שלוופונה לכיוון נטלי(האזור בוס שמוחשך על הבמה): נו?

נטלי: אל תשאל...

אבא: במבט מאוכזב ועצבני: בואי למשרד שלי דווחי על המצב

נטלי: אני מעדיפה לעבור על הניירת שתי דקות קודם

אבא: עכשיו

נטלי: טוב...

אבא ליד השולחן שלו (שאר המשרד יותר חשוך): נטלי, אני לא יודע כמה פעמים הסברתי לך כמה חשוב שנסיים להחתיים את כולם בכפר כולל ברטה

נטלי: אבא אתה לא מבין

אבא: מה יש להבין? תלחיצי אותה, תשחדי אותה, לא אכפת לי אני רוצה תוצאות ואני חייב אותן עכשיו!

נטלי: להלחיץ אותה?

אבא: כן, כל מה שצריך! אני אסביר לך שוב כי כנראה שאת לא מבינה

אבא מדבר לאט ובעצבנות: אם לא נבנה בכפר הזה מפעל כח, לא יהיה לנו חשמל

אם לא יהיה חשמל, החברה שלנו תקרוס! המניות יפלו! משקיעים ילכו הביתה!

נטלי: אני מבינה את זה

אבא: אני לא חושב שאת מבינה

נטלי: ברטה לא מבינה את זה אבא, היא זקנה מבולבלת ומסכנה

אבא: מסכנה? התחלת לפתח רגשות לאישה הזאת?

נטלי: אישה זקנה חיה לבד, יש לה גינה יפה.אתה יודע מה אולי לא בא לי לגרש אותה מהבית שהיא רגילה אליו!

אבא: אף אחד לא מגרש היא תעבור לבית חדש ויפה מאוד בכסף שניתן לה!

נטלי צועקת: אוף!!!!!!

אבא נאנח: טוב, נטלי תלכי הביתה, אני אשלח מישהו אחר שיעשה את העבודה שאת אמורה לעשות

נטלי: לא אבא!

אבא: לא מעניין אותי

נטלי: לא! תקשיב!

אבא: יש לך בדיוק דקה

נטלי נושמת עמוק ומתחילה לשיר:

פהפהפה/ רק הפילים באים:

ביקרו אותי הלילה
 ההם הוורודים והכחולים
 מסתובבים קופצים מהקירות
 רקדו וצחקו כדי שלא יצאו לי הדמעות

אני לא כל כך הבנתי
 הם באמת חמודים אבל כנראה שחלקם פחות
 כל מה ששמעתי בהתחלה
 זה המון המון צעקות

נכון שתמיד יש תכניות
 נכון שקשה לי להבין הכל
 ולמרות הכל נראה לי שיש דרך אחרת
 אתה לא מבין שגם לי זה קשה ואני מבואסת
 רק הפילים באים כשאני צריכה אותך באמת
 רק הפילים באים כשאני צריכה אותך באמת

אבא: פילים? בחיי השתגעת לגמרי...אני מזמין אמבולנס

תקשיב לי אבא
 יש החלטות שחשוב לקבל
 אבל אולי זה מבחן ובכלל
 אולי אפשר למצוא לברטה פתרון אחר

אז תן לי זמן, אני אמצא פתרון
 אין לי ברירה כשאתה לחוץ
 אם רק תראה את הצד שלי

אולי יהיה לי פחות עצוב

איך אתה לא מתחרפן כמוני?

אתה תמיד כזה חזק?

ולמרות הכל נראה לי שיש דרך אחרת

אתה לא מבין שגם לי זה קשה ואני מבואסת

רק הפילים באים כשאני צריכה אותך באמת

רק הפילים באים כשאני צריכה אותך באמת

אבא: נטלי! אני לא מבין מילה ממה שאת אומרת! פילים? פתרון אחר? זה כאילו שאני לא מכיר אותך בכלל!

נטלי: אני גם כבר לא מכירה אותך!

אבא: את הוזה דברים?

נטלי: אולי אני הוזה דברים כי אתה לא מקשיב לי יותר!

יוצאת החוצה בעצבים וחוזרת לעמדה שלה ורואה את בטי משחקת עם מקס

פניה נופלות עוד יותר היא נהיית חיוורת

מקס מתחזה לבובה ולא זז

בטי מנסה לקשור לו סרט על הראש: יואו נטלי מה זאת הבובה החמודה הזאת? מאיפה הבאת אותה?

נטלי מבולבלת: משום מקום סתם...

בטי: מאמי הכל בסדר?

נטלי: כן כן...

בטי: יואו הפילפילון הזה הורס (מחזיקה אותו הפוך מהרגל ומדגדגת לו בזנב) תראי איזה זנבון קטן וחמודון אוי פשוט למעוך אותו (מועכת אותו)

נטלי: אהה בטי...אני לא בטוחה ש...

בטי: אני אומרת לך בן אחותי יתעלף אם אביא לו אחד כזה, תגידי הוא גם מוציא קולות? (מנסה ללחוץ לו על הבטן)

מקס מוציא קול חנוק כי הוא נחנק

בטי: יואו הוא מוציא קולות איזה מאמי

נטלי: בטי אולי עדיף שלא תלחצי עליו

בטי משחקת למקס באזניים: אבא שלך רוצה להעיף את ברטה מהמושב אהה?

נטלי: כן

בטי שמה מוסיפה למקס פרח על הראש: שטויות מאמי תאמיני לי עדיף לה

נטלי משתתקת ותופסת את מקס ורצה משם לצד השמאלי של הבמה, שם בצד כמו מעין מסדרון מואר ופיר אשפה

בטי: מאמי? מה קרה? מה יש לה? התחרפנה זאתי...

התאורה עוקבת אחרי נטלי ושאר הבמה מוחשכת

מקס צועק: מה יש לך את מכאיבה לי? ומי זאת האישה הזאת? קוראת לי חמוד! גם כן נמאסתם כולכם כל האנשים! נמאס!

נטלי: אני מכאיבה לך? יש לך חוצפה אהה?

מקס: מה?

נטלי: אני נותנת לך להיות בבית שלי, נותנת לך לרדות בי ולצעוק עליי להפריע לי בעבודה, אני כבר לא מצליחה לעשות שום דבר יותר!

מקס: מה זה קשור אליי?

נטלי: זה קשור אלייך!

מקס: למה קודם הצלחת לעשות דברים? לא נראה לי...

נטלי: אההה...! אתה יודע מה – אני לא עוזרת לך יותר תסתדר בלעדיי!

מקס: אני מסתדר יופי למקרה שלא שמת לב?

נטלי: כן?

מקס: כן

נטלי: זורקת את מקס לפיר האשפה – נראה איך תסתדר עכשיו?

מקס צועק מרחוק "וווווואאאאא" (צעקה נעלמת)

נטלי עומדת שם לבד מתנשפת לכמה שניות "אוי לא מה עשיתי?" ומתחילה לרוץ ולצאת מהבמה

מרכז הבמה מואר שוב ואנחנו רואים את מקס נופל דרך הפיר לערימת זבל

סצנה 10- חדר האשפה

מקס נופל בחדר אשפה מוריד מעצמו כמה שקיות ומוריד את הפרח מהראש: אוף משוגעת זאת...כולם השתגעו..

מתחיל לצאת ונכנס לחדר עובד האשפה בארי עם פח זבל ומסתכל על מקס

מקס נופל ומתנהג כמו בובה

בארי מרים אותו ואומר לו: וואו זאת חתיכת הזבל הכי טובה שמצאתי כבר הרבה זמן!

מניח אותו על השולחן, מתיישב ומוציא סנדוויץ, מתחיל לאכול

בין הביסים בארי מתחיל לדבר אל מקס שיושב כמו בובה

"אני בטוח אמצא איזה ילד נחמד שישמח לבובה של פיל".... "בוא נחשוב...הבן של השכנה...לא לא בטוח שמגיע לו...רק אתמול הוא זרק שעון כל כך מוצלח לפח.. איזה בזבז....

אולי בינתיים נשאר אותך פה פיל...מה אתה אומר? דווקא נחמד שיש עם מי לדבר"

(שיר הפעלה)

נחמד לדבר, שיש מי שמקשיב

אחרים לא מבינים זה די מרגיז

יש לי עולם יפה מלא מתנות

כל יום בתוך האשפה מלא תגליות

עכשיו יש פה פיל מחר זה כסא

בין החפצים אני תמיד מרוצה

אתם לא מבינים מכל הדברים

אבנה לי ארמון של פלאים

כולם כאן מסביב רוצים חדש חדש חדש

כל היום כך זה די מטופש

ולפעמים להיות פשוט זה נהדר

זה נעים, זה אני, זה מוכר

קחו פיסת ניילון ושארית סבון

ואפשר לעשות וקס על החלון

קליפות של בננה נייבש יפה
מחר נחבר אותם לכובע יפיפה...

כן זה מדהים עולם פלאים
מחבר ובונה לי מגדלים
בזבל יש עולם כל כך מדהים
אני שמח להיות פה בחיים!

כולם כאן מסביב רוצים חדש חדש חדש
כל היום כך זה די מטופש
ולפעמים להיות פשוט זה נהדר
זה נעים, זה אני, זה מוכר

מקס מחליט להצטרף אל העובד ולהפסיק להתחזות לבובה והוא מצטרף לריקוד שלו

בארי מסתכל על מקס בפליאה: וואו זה פועל על בטריה (מחפש את החיבור)
 אני לא רואה פה שום חיבור אולי זה דיגיטלי, על שלט אלקטרוני, איזה דבר נפלא!
 מקס: אני לא חפץ אני פיל, קוראים לי מקס!

בארי: מקס הא? נעים מאוד אני בארי אני עובד הזבל כאן!
 איך זרקו אותך לפח? אנשים לא מעריכים מה שיש להם...
 מקס: בדיוק! אנשים לא יודעים להעריך שום דבר!

כולם כאן מסביב רוצים חדש חדש חדש
כל היום רק כך זה די מטופש
ולפעמים להיות פשוט זה נהדר
זה נעים, זה אני, זה מוכר

בארי: מקס? אתה בטוח שאתה לא חפץ מיוחד? בחיי... כל כך שמחתי למצוא אותך היום...
 מקס: כן אני בטוח

בארי צוחק: וזרקו אותך לפח הא?

מקס: כן מה לעשות... כמו שאמרת אנשים לא יודעים להעריך דברים...

בארי: הא הא! לא הם לא יודעים.... אם הם רק היו יודעים איזה דברים אפשר לעשות מזבל...

מקס: אני עדיין לא בטוח שאני זבל

בארי: אני זבל אתה זבל מה זה משנה, כל העולם מלא בזבל, אבל זבל מקס! זה דבר נפלא! אני כל כך אוהב זבל!

מקס: תגיד בארי, שלא תבין אותי לא נכון, אני ממש שמח להכיר בן אדם שיודע להעריך דברים... אבל זה לא קצת מגעיל אותך – כל הזבל הזה?

בארי: מגעיל? מה פתאום! יש כל כך הרבה דברים נפלאים בזבל, תראה את הכובע שעכשיו עשיתי מקליפות בננה

מקס: כן זה נחמד אבל אני לא יודע איפה הבנות האלה היו קודם, למה שאני ארצה לשים אותן על הראש שלי...?

בארי: זבל זה לא דבר מלוכלך. צריך לדעת איך לשמור עליו...

מקס: בסדר אני גם ככה לא לובש כובעים

בארי לוקח את הכובע: זה טוב, כי אני אוהב את הכובע הזה ורוצה לשמור עליו

מקס: בארי, יש לך פה עשר כאלה...למה אתה צריך לשמור עליו?

בארי: כן זה שלי...הכל פה מסודר כמו שאני אוהב, פה הכובעים, פה דברי חשמל, אלה חפצים שקיבלתי בשנת 200 ואלה בשנות ה 90, ככה מסודר יפה לא?

מקס: אוקיי..

בארי: הוו...הזבל משנות התשעים...אני אומר לך יש שם דברים מדהימים...היה שנים יפות...בריטני ספירס הייתה חמודה...

מקס: מי?

בארי: הוו...תסתכל על המנורה הזאת, היא אחת הדברים היפים שעשיתי, אני כל כך מרוצה ממנה

מקס: מה יש להתלהב? מנורה?

בארי: תראה היא נדלקת לבד בלי חשמל!

מקס: מה? איך עשית את זה?

בארי: כי אני שומר על הזבל יפה ואני גם טוב בלשפץ דברים

מקס: אולי תלמד אותי לשפץ דברים?

בארי: אני מוכן לנסות, כל עוד תשמור על כל הדברים שלי יפה

מקס: בסדר אני אשמור אני מבטיח

בארי: מבטיח באמת? כי לא כולם לא מעריכים זבל...

מקס: לא כולם? אני עוד לא הכרתי אף בנאדם חוץ ממך שיודע להעריך דברים.

בארי: דווקא יש לי חברה טובה שגרה ליד מזבלה, כל שנה ביום הולדת היא שולחת לי מתנה של זבל נחמד שהיא מוצאת – אישה נפלאה באמת.

מקס: למה היא גרה ליד מזבלה?

בארי: זה סיפור ארוך, הייתה לה ולבעלה חווה ליד הבית, לפני כמה שנים הוא נפטר והיא נשארה לבד, ואנשים בכפר ובסביבה התחילו לזרוק שם כל מיני חפצים ישנים. לא אכפת לה שזה הפך למזבלה, כל עוד היא גרה באותו מקום איפה שהייתה החווה של בעלה, היא נהנית מכל המתנות שמופיעות שם – מעריכה כל דבר, אישה נהדרת ברטה.

מקס: ברטה??

בארי: כן

מקס: זקנה כזאת מבולבלת שחושבת שגדלים לה בלונים בגינה

בארי צוחק: כן כן זאת היא אתם מכירים?

מקס: מכירים קצת אבל היא לא זוכרת הרבה בארי...

בארי: את היום הולדת שלי היא זוכרת

באמצע המשפט נטלי נכנסת בבהלה אחרי ריצה

נטלי: מקס!

בארי: הו אתם מכירים?

נטלי: לא אני מצטערת, אני בטעות זרקתי אותו לזבל אני לא התכוונתי

בארי: בסדר, ככה זה...

נטלי: ככה זה?

בארי: אנשים לא יודעים להעריך את החפצים שלהם

מקס: משתעל, בנאדם...חשבתי שסיכמנו שאני קצת יותר מחפץ

בארי: חפץ או יותר מחפץ זה לא משנה – העיקר שמעריכים אותך לא מקס?

נטלי: אני באמת מצטערת אני אשמור עליו יותר טוב, מקס אני מצטערת

מקס: כן כן

בארי לוקח את העגלה ומתחיל לצאת: טוב, היה נחמד חברים

מקס: לא! אל תלך! אני לא רוצה ללכת איתה?

בארי נעצר

נטלי: מה פתאום לא רוצה?

מקס: לא רוצה לבוא איתך! את בכיינית, את צועקת עליי, לא רוצה!

נטלי: לאן תלך?

מקס: טוב לי פה אני אשאר פה.

נטלי: טוב לך פה? בזבל?

מקס: כן! תראי כמה דברים אפשר לעשות בזבל הזה – אני נשאר פה

בארי מצחקק וחוזר לשיר:

בתוך האשפה מלא חפצים

אפשר ליהנות לבנות מכשירים

לא צריך כסף, לא צריך עוצמה העוצמה

מכמה זבלים כבר בנינו מנורה

מקס מצטרף אליו שוב:

כולם כאן מסביב רוצים חדש חדש חדש

כל היום כך זה די מטופש

ולפעמים להיות פשוט זה נהדר

זה נעים, זה אני, זה מוכר

מקס: את רואה! הוא נחמד הוא מעריך אותי, אני נשאר פה!

נטלי: אתה פשוט ילד קטן!

מקס: אני??

נטלי: כן! נמאס כבר לשמוע אותך מתלונן כל היום כמו דובון לא לא – ממש ילד בן שנתיים

מקס: אתה רואה בארי? היא לא יודעת להעריך כלום!

בארי: אני לא רוצה להתערב...יותר טוב בחפצים ופחות בסכסוכים...

נטלי: אני מצטערת בארי...מקס לא צריך לערב אותך

מקס: אני לא מערב אותו, רוצה לעזור לו - נשאר כאן!

נטלי: מקס! אתה לא יכול להידבק לאנשים כל הזמן – נראה לי שבארי מסתדר מצוין.

מקס: הוא באמת מסתדר מצוין! בונה מנורות שנדלקות מעצמן! אם אהיה פה יהיו לך עוד כמה כאלה נכון בארי?

נטלי: אני לא מבינה על מה אתה מדבר? מנורות שנדלקות מעצמן...באמת...

מקס: הנה תראי – (**מקס תופס את המנורה ומדליק אותה**) ככה בלי חשמל! בארי הוא בנאדם מגניב אני רוצה להישאר וללמוד ממנו

נטלי חוטפת לו את המנורה: מה זה? תביא לראות

בארי: רק תיזהרו על זה...

נטלי לבארי: בארי – זה אתה עשית? איך זה עובד?

עובד הזבל: הרכבתי לוח סולארי קטן, על אנרגיה ירוקה שמעת?

נטלי: אנרגיה ירוקה – במקום חשמל? קראתי על זה משהו...

בארי: במקום לייצר חשמל, אני משתמש במה שכבר יש – כמו אור השמש

נטלי: וואו...אני זוכרת שקראתי על זה משהו בשביל העבודה, אבל לא הבנתי איך זה עובד

בארי: נכון – האור נספג בשעות היום מהשמש בתוך הלוח הסולארי הזה והופך לחשמל

נטלי: סולארי הא?

מקס: את רואה! יש אנשים נחמדים שכיף לדבר איתם לא כולם בכיינים כמוך!

נטלי: מקס תשתוק רגע יש לי רעיון!

מקס: סוף סוף יש לך רעיון...

נטלי: אתה יודע מה? אתה רוצה לבנות דברים? לייצר חשמל?

מקס: כן אני מעדיף מלשמוע אותך צועקת!

נטלי: בסדר!

תופסת אותו ואת המנורה ויוצאת משם

בארי: אבל המנורה שלי!

מקס: תפסיקי לתפוס אותי באזניים! משוגעת!

נטלי: אנחנו נשקיע בלוחות סולאריים בחווה הישנה של ברטה בכפר

בארי רץ ותופס את המנורה: אבל אני...אני צריך את המנורה שלי

נטלי: בארי אני רק מלווה אותה אני אחזיר, מבטיחה

בארי: את מבטיחה? כי זה שלי ואני עשיתי והאוסף שלי...

נטלי: אני מבטיחה בארי, אפילו מקס מבטיח, נכון מקס?

מקס בעצבים: מה? איזה לוחות??!

נטלי: זה לוחות כאלה, סולארים, כמו שבארי עשה למנורה.

מקס: אז הלוחות ייצרו חשמל?

נטלי: כן כן.. נשים אותם בחווה של ברטה ובשטחים הפתוחים של הכפר – יש שם שמש כמעט כל

השנה, זה ייתן לנו מלא חשמל, בלי זיהום ואף אחד לא יצטרך לעזוב!

היא יוצאת בריצה...

מקס : בסדר הבנתי אבל למה את צריכה לחטוף אותי כל פעם

סצנה 11- משרד

נציג הבנק נכנס למשרד של אבא

אבא: שלום שלום מר לוי מה אתה עושה כאן? סיכמנו שאתה נותן לי יום אחד לא?

נציג הבנק: זהו שאני יכול לתת לך רק עד הערב

אבא: מה?

נציג הבנק: באתי עד לכאן כדי להגיד לך. אם אתה לא משיג את כל החתימות עד הערב המשקיעים מתחילים לברוח ואין כסף

אבא: עד הערב??!..טו טוב בסדר אני אלך עכשיו אני אסדר את זה...

נציג הבנק: אין לך הרבה ברירות, תשלח לי את הניירת עד שמונה, הנה המייל שלי והטלפון

אבא: עד שמונה

נציג הבנק: אני רציני – עד שמונה או שהכל נופל אין כסף ואין עסקה

נציג הבנק הולך

נטלי נכנסת למשרד של אבא שלה

אבא: נטלי חשבתי שאמרתי לך לחזור הביתה

נטלי: אבא אתה חייב להקשיב אני מצאתי פתרון

אבא: אין מה לדבר על הנושא הזה יותר, אני מטפל בזה

נטלי: לא אבא אתה חייב להקשיב אנחנו יכולים לוותר על המפעל

אבא: לוותר על המפעל?! את יצאת מדעתך?? זה כאילו שאני מדבר אל הקירות כל הזמן!

נטלי: לא אנחנו לא באמת מוותרים על ייצור החשמל אנחנו נשיג אותו בדרך אחרת...טבעית

אבא: נטלי אני לא מתכוון לקחת סיכונים עם השטויות שלך עכשיו, יש לי משקיעים לדבר איתם, תעשי טובה קחי את הבובה שלך ותלכי הביתה לנוח

נטלי: אבא אתה לא מבין – אני יכולה להשיג לך את כל העובדות, זה ייצא יותר זול, המשקיעים יישמחו

אבא: נטלי את כל היום מדברת שטויות וממש אבל ממש נמאס לי

נטלי: זה לא שטויות! זאת האמת! אני יכולה להוכיח לך!

אבא: גם אם היית יכולה להוכיח לי זה כבר מאוחר מדי ואני צריך ללכת לטפל בדברים חשובים באמת!

נטלי מתחילה לשיר

מה באמת אתה מבין

אתה לא מקשיב למילים שלי

אולי הפסקת להאמין

אבל אני מכירה את האמת שלי

לא כל דבר שהחלטת לעשות

היה הדבר הכי נכון

כולנו לעתים טועים

אבל חשוב גם לנסות

אני מרגישה שזה יצליח

תן לי הזדמנות ואני אוכיח

יושב לך בכיסא, הכול אתה יודע

ומה אם פספסת? למה סתם אתה קובע?

רוצה את זה בדרך שלך

אני מוכנה להקשיב

אבל חכה עוד כמה שנים

אני אצליח – אתה תראה פילים ורודים!

אבא: נטלי תעיפי את הבובה שלך מפה לא בא לי לראות פילים ורודים ולא בא לי לנסות

אבא יוצא מהמשרד

נטלי מתיישבת על הרצפה מפילה את מקס ומתחילה לבכות

מקס: את חייבת להפסיק לתפוס לי באוזניים ככה! זה כואב!

נטלי בוכה

מקס: טוב די כבר לבכות

נטלי: אני לא יודעת מה לעשות

מקס: לפחות ניסית לעשות משהו זה כבר שיפור

נטלי: הוא לא מקשיב לי זה לא עובד!

מקום: כ...

נטלי: איך אני אגרום לו להקשיב לי?

מקס: שאלה טובה...בעולם שלי גם לי לא מקשיבים....

נטלי: איזה תסכול

מקס: את מספרת לי.... אבל אצלנו כשרוצים לגרום לבנאדם לרקוד ולהשתחרר זה די פשוט

נטלי ממשיכה לבכות: אם תגרום לאבא שלי לרקוד ולהשתחרר זה יהיה נס

מקס: הייתי יכול לעשות את זה... אבל אין לי אבקת קסמים... כי כמו שאת יודעת אני די תקוע פה...

נטלי: יופי שנינו תקועים

שניהם נאנחים

נטלי: אומרים שדברים קורים מסיבה מסויימת...לא מבינה עדיין את הסיבה לכל מה שקורה לי אבל לא משנה...

מקס: את אף פעם לא מבינה...

נטלי: תודה באמת מקס...למה? אתה מבין?

מקס: לא, אבל אין לי כח לשבת להתבכייך על זה שוב...אם אני אצליח לשכנע את הפילים לבוא או להשיג אבקת קסמים...

נטלי: אתה יכול לעשות את זה?

מקס: אני לא חושב שיש לי אפשרות... אני בעונש... אבל אם אני אצליח לחשוב על דרך...אולי נוכל להשפיע על אבא שלך ואז את תפסיקי לשגע אותי

נטלי: בוא נעשה את זה מקס!

מקס: בסדר זה לא כל כך פשוט תני לי לחשוב רגע..

נטלי: מקס בבקשה, פעם אחת בחיים שלך תנסה לעזור לי?

מקס: וואי מה את רוצה הרגע אמרתי שאנסה אבל אני עוד לא יודע איך!

נטלי: תנסה להבין אותי – אני חייבת פתרון עכשיו! אחרת אבא שלי יעשה טעות וברטה תהיה מסכנה!

מקס: די! אני לא מבין אותך! לא מבין אנשים! אמא שלי מבינה אנשים, דנה מבינה, שאר הפילים – לא אני. אני לא יודע מה לעשות - די!

נטלי שמה ידיים על הראש ומתחילה לצעוק: אהההההההה

מקס: די תפסיקי, די די די!!!אוף אני מתחיל להתגעגע הבייתה....

נטלי לא מפסיקה ומקס מתחיל לאבד את העשתונות וצועק יחד איתה: אההההה!!!!

הם צועקים ביחד והצעקה שלו הופכת לתרועה של פיל

דנה מתגלגלת על הרצפה ורצה לחבק את מקס: מקס!

מקס בחצי אדישות חצי חיוך: דנה? מה את עושה פה?

דנה: אני לא יודעת - קרה משהו, אתה קראת לי?

מקס בהתלהבות: אני קראתי לך?

דנה: תרועת החירום של הפילים – ככה זה הרגיש כאילו קראת לי ואז הופעתי פה

מקס: עכשיו את מספרת לי על קריאות חירום?! אף אחד לא יכל להגיד לי שיש דבר כזה קודם?

דנה: כי אף פעם לא התעניינת...

מקס מנסה להיות אדיש שוב: נשאר לך עוד אבקה?

דנה: רק מספיק בשביל שאחזור הביתה

מקס: דנה תקשיבי, את חייבת לדבר עם אמא, אנחנו יכולים לעזור לנטלי אם נפזר אבקה על אבא שלה

דנה: פתאום אתה רוצה לעזור לנטלי....חחח יפה יפה

מקס: זה לא ככה! נו – אני תקוע פה ומשעמם לי ונמאס לי לשמוע אותה בוכה כל הזמן!

דנה: כן כן רק בגלל זה

מקס: תפסיקי דנה!

דנה: טוב בסדר אני אדבר עם אמא אבל אני לא מבטיחה כלום, או שהיא תכעס ממש או שהיא תשמח שאתה סוף סוף חושב לא רק על עצמך....נראה...

בכל מקרה אתה נראה טוב...פרצוף חמוץ כמו תמיד...אז אני פחות מודאגת

דנה מתגלגלת ונעלמת

נטלי: מה זה היה?

מקס: זאת אחותי...

נטלי: איזה שונים אתם...

מקס: כן

בטי נכנסת למשרד עושה בלונים של מסטיק ומקס מתחזה לבובה

בטי: או מאמי, לא הבנתי מה קרה לך, הכל בסדר?

נטלי: כן

בטי: טוב אבא שלך נראה די עצבני, הלך בעצמו להחתים את ברטה כדי שסוף סוף יקים את המפעל שם

נטלי: מה? עכשיו?

בטי (כאילו דהה): כן עכשיו

נטלי תופסת את מקס, המנורה ורצה החוצה

בטי תופסת את נטלי בדרך: מאמי אולי תשאירי לי את פילפילוני החמוד אהה? מה אכפת לך תלווי לי קצת...

מקס עושה פרצוף מבוהל ומסמן לה שלא תעז

נטלי משתחררת ממנה: אני מצטערת בטי זה לא מתאים עכשיו

נטלי מושכת את מקס אבל בטי לא עוזבת

בטי: מאמי נו בחיית ראיתי שזרקת אותו קודם מה אכפת לך

נטלי: בטי...אני אקנה לך בובה אחרת טוב

בטי: אני...אבל...הוא כזה מתוקי....

בטי ונטלי מושכות את מקס ונאבקות עליו

נטלי: בטי אני מצטערת (תופסת אותו והולכת)

סצנה 12- הבית של ברטה

הם מגיעים לכפר לבית של ברטה, אבא שלה בדיוק הגיע

נטלי: אבא תעצור אנחנו חייבים לדבר!

אבא: מה את עושה פה? אנחנו סיימנו לדבר!

נטלי: אתה חייב להקשיב לי – תן לי דקה!

אבא: נתתי לך מספיק דקות נטלי תני לי לעשות את העבודה שלי ותלכי מפה

ברטה יוצאת החוצה

ברטה: שלום חברים טוב שבאתם לבקר אפשר להציע לכם מיץ בלונים

אבא: אה, מה? ברטה אנחנו צריכים לדבר

ברטה מתקרב לאבא וצובטת לו בלחיים: איזה חמוד אתה לא צריך להיות כל כך רציני

אבא מתנער: ברטה באתי להציע לך הצעה שלא תוכלי לסרב לה

ברטה: הצעה לברטה? חכה אני אקרא לה הממ...(עומדת וחושבת לרגע)

אבא: מה?

נטלי: אבא היא לא מבינה תעזוב אותה ותקשיב לי רגע

אבא: אני אמרתי לך להתרחק מפה או לא?!

ברטה: לא צריך להילחץ חמודים יש לי פה עוגה מצוינת, הנה תראו אפילו השבלולים השאירו אחריהם שביל מצוין של רוטב אני אלק לאסוף אותו וכולנו נאכל ביחד

כולם נגעלים לרגע

אבא: ברטה יקרה, אם תרצי אדאג לך לבית יותר גדול, עם יותר שבלולים ויותר בלונים את רוצה?

ברטה: יותר בלונים ושבלולים? כמו פה?

אבא: יותר טוב מפה! אני אדאג לך, כל מה שאת צריכה זה לחתום כאן על הדף הזה.

ברטה: באמת? כמה נחמד מצידך...אתה מגדל מלפפון חמוץ?

כל הזמן הזה נטלי מנסה להפעיל את המנורה של איש הזבל ומקס מתחזה לבובה

אבא: בואי אישה נחמדה קחי עט ותחתמי כאן

ברטה: אהה טובה בסדר למרות שמאוד חשוב לדבר על המלפפון החמוץ...

ברטה חותמת לו על הדף

נטלי עומדת בתדהמה ונופלת לברכיים: ברטה...

ברטה: מה קרה? איפה ברטה? אני אביא אותה

ברטה רצה לכיוון השיח ומתחילה לחפש את ברטה עד שהיא נתקעת בתוך השיח עם הראש למטה

אבא: נהדר ברטה. ברטה?!

ברטה: ברטה! איפה את? הצילו!

אבא: נטלי בואי הנה צריך למשוך אותה מהשיח הזה

מקס מפסיק להתנהג כמו בובה ומנסה לדחוף את ברטה מלמטה

אבא: נטלי, תמשכי אותה מרגל ימין!

נטלי: אני מנסה! אני לא מאמינה שהחתמת אותה!

אבא: היא חתמה עכשיו הכל בסדר תעזבי את זה נטלי!

נטלי: לא יכולה לעזוב את זה אבא!

מקס: ראית נטלי עד שסוף סוף החלטת לעשות משהו גרמת לברטה ליפול לשיח!

אבא: פ...פ...פ...ללל...אאאתתת...הההה מדבר?

ברטה: פילפילוני מה שלומך? אול תעזור לי להפוך את השיח חזרה...אני אקרא לברטה!

מקס: למה אני?

אבא: מה קורה פה?

ברטה הפוכה: איזה מנורה יפה, פילפילון תפעיל אותה, חבל שברטה לא פה לראות...

מקס: למה דנה לא פה אני צריך עזרה שולח שוב תרועת חירום ואין תגובה

מקס: נטלי, תפסיקי להיות מסכנה תמשכי את ברטה אני אפעיל את המנורה בשבילך

מקס מפעיל את המנורה

ברטה הפוכה: איזה יופי!

אבא: א..ממההה? זה?

מקס: זאת מנורה, שאפשר להפעיל על חשמל מהשמש זה מה שנטלי רצתה להראות לך!

אבא: ממהה? לייצר כך חשמל?...?

נטלי משחררת את ברטה

ברטה: הו...השיח בסדר?

מקס: שיגעתם אותי כולכם

אבא: למה הפיל הזה מדבר איתי?

נטלי: קוראים לו מקס הוא מבהיל אנשים.

מקס: תודה באמת! הרגע הראיתי לו איך המנורה עובדת!

אבא: חשמל משמש? אני לא מבין מה קורה פה, נטלי הכל בסדר ברטה חתמה את יכולה להיות רגועה!

נטלי: לא אבא, אתה תפסיד כסף!

אבא: ממתי את מדברת על כסף?

נטלי: תסתכל על המנורה הזאת אבא! בלי טורבינה, בלי זיהום של הסביבה, והכי טוב זה ייצא לך יותר זול! אני בדקתי הכל!

אבא: יותר זול? זה לא הגיוני...

נטלי: כן אבא, זה יותר משתלם, נוכל להשתמש באור השמש כדי לייצר מלא חשמל, יותר ממה שצריך אפילו! והכי טוב, שאתה תקבל לזה תמיכה, פחות מיסים בגלל שאתה תשתמש בשטח של המזבלה של ברטה

אבא: מה פתאום מיסים? על מה את מדברת...את לא מבינה בזה זה לא הגיוני

נטלי: אבא זה הגיוני אתה תקבל מענק זה יהיה לך טוב

אבא: מענק? הצחקת אותי...זה פשוט הרעיונות המצחיקים האלה שיש לך על להציל את העולם "הכל יהיה יפה וירוק ונחיה באושר ועושר"...זה לא יקרה נטלי, זה לא קורה

נטלי: אבא! אני אספתי את כל ההוכחות שאתה צריך, תראה זה שחור לבן כאן על הנייר!

אבא: איזה נייר על מה את מדברת?

נטלי: רשום פה על התכנית מענק והקלות במיסים עבור שימוש בשטח כמו של ברטה!

אבא: מה? זה לא יכול להיות תביאי לי לראות

חוטף לה את הדפים מהיד

אבא: המממ...

נטלי ברטה ומקס: הממ?

אבא: א-א-אבל אני לא מבין...

נטלי: אתה רואה אבא?

אבא: איך זה יכול להיות שאף אחד לא אמר לי על זה קודם?

נטלי: אבא אני אמרתי לך...

אבא: כן כן... אבל את לא...

נטלי: אני כן!

אבא: אני מודה שזה יכול לעבוד אבל זה קצת מאוחר מדי... אני לא אצליח לשכנע את מר לוי מהבנק...

נטלי: אני אעזור לך בסדר את כל הניירת

אבא צוחק: כמו פעם שהיית עוזרת לי בחברה אהה נטלי?... לא נראה לי שנצליח לעשות את זה...

ברטה מסתובבת עם צמיג מהמזבלה על הראש: אחח...היו ימים...

מקס: כן אבל זה מאוחר מדי" הוא כבר החתים את ברטה

ברטה: אני אוהבת מלפפונים ושמש!

נטלי: אבא - עוד לא מאוחר מדי, תקשיב לי זה אפשרי!

אבא: נטלי אני מבין, את צודקת, זה רעיון טוב, אני פשוט לא חושב שמר לוי יסכים איתנו

מקס: עכשיו אני מבין מאיפה קיבלת את הבכיינות נטלי – גם אבא שלך לא מסוגל לקבל החלטות ואוהב להתבכיין

אבא: מה?

נטלי: מקס אתה לא עוזר! תהיה בשקט!

מקס: נמאס לי מכל הדיבורים והאנשים נמאס!!!!!!!!!!!!
דניאלה: הנהנהנהנהנהנהנהנהנהנהנהנהנהנהנהנהנהנהנה

הרבה פילים מתחילים להופיע

הם מפזרים עליו ועל ברטה אבקת קסמים וכולם מתחילים להתבלבל ולאט לרקוד יחד לצלילי המוזיקה

ברטה מוקסמת מהאבקה: אחחחח...ברטה...

דנה מתגלגלת ליד מקס

מקס: עכשיו נזכרתם לבוא

דנה: דווקא נראה לי בדיוק בזמן

מקס: אמא כועסת?

דנה: האמת שנראה לי שהיא קצת גאה בך

נטלי ניגשת לאבא שלה: אבא אתה נראה כל כך שמח

אבא: אני אני לא זוכר מתי פעם אחרונה הייתי כל כך רגוע ושמח

נטלי: אבא קח את הטלפון תתקשר למר לוי

אבא תוך כדי ריקוד: מר לוי? מה שלומך? תשמע מצאתי פתרון נפלא לבעיות שלנו! ...כן כן... לא אני מדבר על לוחות סולאריים... זה חיסכון כספי אדיר, זה העתיד של החשמל!

נטלי מתחילה לרקוד ולקפוץ: נו מה הוא אומר?

אבא רוקד: לא אין לך מה לדאוג מר לוי, אני אומר לך שנראה למשקיעים את כל ההכנסות הם לא יוכלו לסרב

נטלי: אבא תן לי לדבר איתו— אני בטוחה שכשהוא יראה את המספרים החדשים הוא ישתכנע

אבא: לא לא אין צורך נטלי...כן מר לוי...כן זה בדיוק זה, חסכון גדול, תעשה לי טובה, תן לי לבוא לבנק מחר ונסדר את זה יחד

נטלי: יופי אבא, זה טוב!

אבא סוגר את הטלפון: עידן חדש לחשמל! קדימה ברטה!

ברטה מקפצת ביניהם: "ברטה! ברטה! איפה את? צריכים אותך פה!"

נטלי מתקרבת למקס ושואלת אותו: תגיד אחרי שהאבקה תיעלם הוא יפסיק להתנהג ככה?

מקס: אל תדאגי, אפילו שהוא יחזור לעצמו, הוא יזכור את ההחלטות שהוא קיבל, הוא יהיה קצת יותר רגוע...זה מה שהפילים עושים לאנשים...

נטלי חוזרת לאבא שלה וברטה והם רוקדים עם שאר הפילים

דנה: מקס, אתה רוצה לחזור הביתה?

מקס: כן נמאס לי כבר מהעולם הזה אין לי מה לעשות פה..

דנה: אתה עדיין חושב שלעזור לאנשים זה דבר רע

מקס: אני עדיין לא מבין למה אנחנו עושים את זה...

דנה: אבל...

מקס: אבל זה לא כל כך נורא...

דנה: אמא אמרה שאם תרצה לחזור, כל מה שאתה צריך לעשות זה לשים אבקה על נטלי...

מקס: למה?

דנה: כי היא לא יכולה לחשוב שכל מה שקרה ביניכם היה לגמרי אמיתי

מקס: אהה

דנה: זה מפריע לך?

מקס: לא, אני לא יודע למה, אבל זה דווקא קצת נחמד שהכל נפתר, אני חושב שהבנתי מה אמא רצתה וקצת התגעגעת אליכם אפילו....

דנה: מקס? אתה מחיך?

מקס: לא מה פתאום, תביאי את האבקה...

הולך ומפזר את האבקה על נטלי ושניהם רוקדים

אמא של מקס מתקרבת אליו: אני גאה בך מקס, היום הוכחת שאתה פיל אמיתי!

נכנס השיר פתיחה של הפילים לסיום

(החברה של אבא של נטלי החליטה להשקיע בתחנת כח, יש לו מניות ומשקיעים שערוכים לצורך העניין הזה ואפילו מצאו שטח מתאים. הכפר בו ברטה גרה, כפר עזוב בלי הרבה תושבים שממוקם על שטחים שבחלקם יש הרבה פסולת ישנה סגנון חירייה. הם קיבלו אישורים להקים שם תחנת כח, אין שם הרבה תושבים ואלה מוכנים לעזוב תמורת פיצויים חוץ מברטה. ברטה חיה שם כל חייה עם בעלה שנפטר לפני כמה שנים, הייתה לו שם חווה שאחר כך הפכה למעין מזבלה והיא קשורה למקום ולשטחים. היא בעלת השטח הגדול ביותר בכפר לכן עקרוני להשיג ממנה אישור. בהמשך המחזה מתגלה שמכיוון שהשטח שימש תקופה כמזבלה – שימוש בשטח זה כשטח סולארי אקולוגי יקנה לחברה של האב הקלות רציניות במיסים וישתלם בכל מה שקשור להפקת חשמל.)